

[Johan Philipsen.]

Forslaget er en kedelig løsning. Det er over for de omtalte personer i realiteten en brutal løsning, fordi mange af disse personer formodentlig er fejlplaceret i vort samfund, og dette problem ændres jo ikke ved, at vi i realiteten udsætter det.

Bach (FP):

Med lovforslag nr. 248, fremsat af arbejdsministeren den 6. maj, er der for fremskridtspartiet og sikkert for alle politikere rørt ved to af velfærdsstatens allerstørste problemer. Men det rigtige navn er vel ofret, nemlig de langtidsarbejdsløse og selvstændige erhvervsdrivende og i særdeleshed mindre erhvervsdrivende.

Ændringerne kan deles op i 4-5 punkter: punkt 1, arbejdsløshedsforsikring for selvstændige erhvervsdrivende, punkt 2, lempelse af 26 ugers reglen, punkt 3, ophævelse af 180 dages reglen, og under punkt 4 bliver der vist tid til at nævne § 47, halvårlig regulering af dagpengenes størrelse.

Hvis vi starter med de selvstændige erhvervsdrivende anno 1976, har jeg lyst til at sige til ministeren — det har fremskridtspartiet gjort gang på gang og ved alle lejligheder, og vi vil fortsætte — at det, erhvervslivet har brug for, i allerhøjeste grad er en reformpause og så for tusinde gang en forenkling af alle de byrder, et flertal i folketinget pålægger den selvstændige. Kun ganske få selvstændige har lyst og råd til nyinvesteringer med hele den lovdyne og det ulønnede arbejde, man har trykket ned over dem. Mit råd af hele mit hjerte skal være til vore 321.000 selvstændige, herunder 100.000 medhjælpende ægtefæller: I sidder på en tidsindstillet bombe. Halvdelen skulle under de arbejdsforhold og de fremtidsudsigter, folketinget byder jer, hurtigst muligt dreje nøglen om, da det er meget senere, end mange af jer aner. Vi kan ganske vist ikke undvære det, I iværksætter, og jeg gad nok vide, hvordan den offentlige sektor vedblivende skal skaffe midler, når man har kvalt de produktive i samfundet. Men advarslen har til dato ikke hjulpet en pind, tværtimod. Så sent som i sidste uge forhøjede man arbejdsgiverbidraget, og vi ser gang på gang, at en yderligere stramning kan ventes.

Jeg ved godt, at det var nærliggende under de omstændigheder at gå helhjertet ind

for arbejdsløshedsunderstøttelse til selvstændige erhvervsdrivende, men når jeg har læst paragrafferne og bemærkningerne igennem, må jeg skuffe ministeren med en kølig holdning. Vi ville meget hellere være med til at gribe om ondets rod: indkomstskatten, udtynding af lovjunglen og begrænsning af papirvæddet.

Punkt 2 er en lempelse af 26 ugers reglen, som i al sin enkelhed går ud på, at 3 år forlænges til 4 år. Fremskridtspartiet ser med den allerstørste bekymring på de langtidsarbejdsløse, men vi tror, der skjuler sig helt andre problemer bag forslaget, end der kan klares ved blot at ændre 3 år til 4 år, for hvis ikke det er lykkedes en arbejdssøgende inden for 3 år at opnå 26 ugers arbejde, så er der i hvert fald problemer, der i allerhøjeste grad trænger til en grundig revision. Fremskridtspartiets forslag nr. 237 fra sidste samling til lov om midlertidige omskolingsbidrag for langtidsarbejdsløse var måske værd at kigge på endnu en gang.

Punkt 3 vedrører § 54, stk. 2, der omfatter 180 dages reglen, som ministeren ønsker ophævet. Fremskridtspartiet må klart sige, at vi er skeptiske over for en ophævelse, der bl. a. kunne medføre, at unge nyudlærte ville foretrække at blive på stedet, hvor de er udlært, fremfor at søge hen, hvor der er behov for arbejdskraften, for der er jo i de allerfleste tilfælde tale om unge, der er familieafhængige.

Med hensyn til punkt 4 om de halvårlige reguleringer af dagpengenes beløbstørrelse vil jeg blot sige, at fremskridtspartiet på nuværende tidspunkt vil anbefale, at der ingen ændring sker med § 47.

Alt i alt må jeg altså skuffe ministeren med, at vi er meget kølige over for ændringerne, men at vi selvfølgelig som tilforn vil kigge på forslaget under udvalgsarbejdet.

Ingomar Petersen (RV):

Det er med glæde, man kan konstatere, at den radikale tanke om oprettelse af en arbejdsløshedskasse for selvstændige erhvervsdrivende nu er nået et stort skridt på vejen frem ved fremsættelsen af dette lovforslag.

Der er ingen tvivl om, at der vil være administrative problemer ved noget sådant, og det er måske en af grundene til, at ministeren ikke i sit lovforslag har medtaget den medhjælpende hustru. Når man ellers ser